

Algorytmy i Struktury Danych

Egzamin 1, zadania A i B (28 czerwca 2024r.)

Format rozwiązań

Wysłać należy tylko jeden plik: `egz1a.py` lub `egz1b.py`

Plik można wysłać wielokrotnie, liczy się ostatnia wersja zapisana w systemie.

Rozwiązanie zadania musi się składać z krótkiego opisu algorytmu (wraz z uzasadnieniem poprawności) oraz jego implementacji. Zarówno opis algorytmu jak i implementacja powinny się znajdować w tym samym pliku Pythona (rozszerzenie `.py`). Opis powinien być na początku pliku w formie komentarza (w pierwszej linii w komentarzu powinno być imię i nazwisko studenta). Opis nie musi być długi—wystarczy kilka zdań, jasno opisujących ideę algorytmu. Implementacja musi być zgodna z szablonem kodu źródłowego dostarczonym wraz z zadaniem. Niedopuszczalne jest w szczególności:

1. zmienianie nazwy funkcji implementującej algorytm, listy jej argumentów, lub nazwy pliku z rozwiązaniem,
2. wypisywanie na ekranie jakichkolwiek napisów innych niż wypisywane przez dostarczony kod (ew. napisy dodane na potrzeby diagnozowania błędów należy usunąć przed wysłaniem zadania).

Dopuszczalne jest natomiast:

1. korzystanie z następujących elementarnych struktur danych: krotka, lista, kolejka `collections.deque`, kolejka priorytetowa (`queue.PriorityQueue`),
2. korzystanie z wbudowanych funkcji sortujących (można założyć, że mają złożoność $O(n \log n)$),
3. korzystanie z zaawansowanych struktur danych (np. słowników czy zbiorów).

Wszystkie inne algorytmy lub struktury danych wymagają implementacji przez studenta. Dopuszczalne jest oczywiście implementowanie dodatkowych funkcji pomocniczych w pliku z szablonem rozwiązania.

Zadania niezgodne z powyższymi ograniczeniami otrzymają ocenę 0 punktów. Rozwiązania w innych formatach (np. `.ZIP`, `.PDF`, `.DOC`, `.PNG`, `.JPG`) z definicji nie będą sprawdzane i otrzymają ocenę 0 punktów, nawet jeśli będą poprawne.

Szablon rozwiązania:

egz1a.py

Złożoność akceptowalna (1.0pkt):

$O(VE \log V)$ lub $O(V^3)$

Złożoność wzorcowa (+3.0pkt):

$O(E \log V)$

Gdzie V to liczba wierzchołków w grafie a E to liczba krawędzi.

Należy założyć, że liczba rowerów jest co najwyżej rzędu $O(V)$.

Duathlon na orientację polega na tym, że zawodnik najpierw biegnie ze startu s do wybranego przez siebie roweru (dowolnego z wielu dostępnych), a następnie jedzie na tym rowerze do mety t (może też biec prosto do mety, nie biorąc roweru). Gdy zawodnik wybierze jakiś rower, to nie może go już zmienić (ale nie musi w danym punkcie brać roweru, nawet jak jest dostępny). Luiza Silnoreka startuje w takich zawodach i chce zaplanować to najszybsze pokonanie trasy. Trasa reprezentowana jest jako graf ważony, w którym wierzchołki to punkty orientacyjne (wliczając w to start s i metę t) a krawędzie to ścieżki, którymi można się między tymi punktami poruszać. Każda krawędź (ścieżka) ma czas wyrażony w minutach, jaki Luiza potrzebuje, żeby ją przebiec (są to zawsze liczby naturalne). W każdym punkcie orientacyjnym może być jeden, kilka, lub zero rowerów. Każdy rower opisany jest przez dwie liczby naturalne, p i q . Wiadomo, że jeśli Luiza potrzebuje x minut aby przebyć pewną ścieżkę, to na rowerze opisanym przez p i q przejedzie ją w czasie $x \cdot \frac{p}{q}$ (o ile możnaby oczekiwać, że $p < q$, to niektóre rowery są tak niewygodne, że ten warunek nie zachodzi).

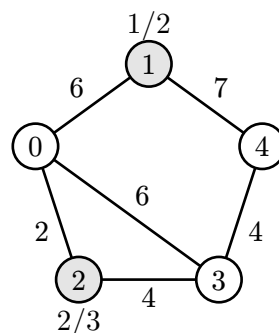
Proszę zaimplementować funkcję `armstrong(B, G, s, t)`, która otrzymuje na wejściu listę B opisującą dostępne rowery, graf G opisujący trasę, oraz numery wierzchołków s i t , a zwraca najmniejszą liczbę minut (zaokrągloną w dół), jaką Luiza potrzebuje na pokonanie trasy duathlonu.

Lista B zawiera trójki postaci (i, p, q) , gdzie i to numer wierzchołka, w którym jest rower o parametrach p i q . W danym wierzchołku może być kilka rowerów i wówczas trójka z tą samą wartością i pojawia się w danych kilka razy.

Graf G ma wierzchołki o numerach od 0 do $n - 1$, jest nieskierowany i jest reprezentowany przez listę krawędzi. Każda krawędź to trójka w postaci (u, v, w) , gdzie u i v to numery wierzchołków, które łączy, a w to liczba minut, przez którą Luiza przebiega tę krawędź.

Przykład 1. Dla wejścia:

```
B = [ (1, 1, 2), (2, 2, 3) ]
G = [ (0,1,6), (1,4,7), (4,3,4),
      (3,2,4), (2,0,3), (0,3,6) ]
s = 0
t = 4
```


wywołanie `armstrong(B,G,s,t)` powinno zwrócić wartość 8: Luiza biegnie przez 3 minuty do punktu 2, wsiada na rower 2/3, jedzie do punktu 3 przez 8/3 minuty, na koniec jedzie do punktu 4 (czyli mety) przez kolejne 8/3 minuty. Jej łączny czas to $3 + 8/3 + 8/3 = 3 + 16/3 = 8 + 1/3$ minuty, czyli zaokrąglony w dół wynik to 8.

Szablon rozwiązania:	<code>egz1b.py</code>
Złożoność elementarna (0.5pkt):	$O(n^3 \log n)$
Złożoność lepsza (2.0pkt):	$O(n^2 \log n)$
Złożoność wzorcowa (4.0pkt):	$O(nk)$
Gdzie n to długość ciągu T .	

Dany jest ciąg liczb $T[0], \dots, T[n-1]$. Mówimy, że dowolny jego podciąg jest k -spójny jeśli można go stworzyć poprzez wybranie pewnego zakresu elementów $T[i], T[i+1], T[i+2], \dots, T[j]$, a następnie usunięciu spośród nich co najwyżej k elementów.

Na przykład jeśli mamy ciąg 3, 1, -2, 7, 5, 10, -8, 4 to 1, 5, 10 jest jego 2-spójnym podciągiem: Można go stworzyć wybierając elementy 1, -2, 7, 5, 10 a następnie usuwając -2 i 7.

Proszę zaimplementować funkcję `kstrong( T, k )`, która otrzymuje na wejściu ciąg T i zwraca maksymalną sumę k -spójnego podciągu T . Funkcja powinna być jak najszybsza.

Przykład 1. Dla wejścia:

`T = [-20, 5, -1, 10, 2, -8, 10]`

wywołanie `kstrong(T, 1)` powinno zwrócić wartość 26, odpowiadającą 1-spójnemu podciągowi 5, -1, 10, 2, 10 (pomijamy wartość -8).

Algorytmy i Struktury Danych
Egzamin 2/Zaliczenie 3 (5 września 2024r.)

Format rozwiązań

Dla każdego z zadań należy Wysłać tylko jeden plik.

Plik dla danego zadania można wysyłać wielokrotnie, liczy się ostatnia wersja zapisana w systemie.

Rozwiązanie zadania musi się składać z krótkiego opisu algorytmu (wraz z uzasadnieniem poprawności) oraz jego implementacji. Zarówno opis algorytmu jak i implementacja powinny się znajdować w tym samym pliku Pythona (rozszerzenie `.py`). Opis powinien być na początku pliku w formie komentarza (w pierwszej linii w komentarzu powinno być imię i nazwisko studenta). Opis nie musi być długi—wystarczy kilka zdań, jasno opisujących ideę algorytmu. Implementacja musi być zgodna z szablonem kodu źródłowego dostarczonym wraz z zadaniem. Niedopuszczalne jest w szczególności:

1. zmienianie nazwy funkcji implementującej algorytm, listy jej argumentów, lub nazwy pliku z rozwiązaniem,
2. wypisywanie na ekranie jakichkolwiek napisów innych niż wypisywane przez dostarczony kod (ew. napisy dodane na potrzeby diagnozowania błędów należy usunąć przed wysłaniem zadania).

Dopuszczalne jest natomiast:

1. korzystanie z następujących elementarnych struktur danych: krotka, lista, kolejka `collections.deque`, kolejka priorytetowa (`queue.PriorityQueue`),
2. korzystanie z wbudowanych funkcji sortujących (można założyć, że mają złożoność $O(n \log n)$),
3. korzystanie z zaawansowanych struktur danych (np. słowników czy zbiorów),
4. korzystanie z biblioteki `itertools`.

Wszystkie inne algorytmy lub struktury danych wymagają implementacji przez studenta. Dopuszczalne jest oczywiście implementowanie dodatkowych funkcji pomocniczych w pliku z szablonem rozwiązania.

Zadania niezgodne z powyższymi ograniczeniami otrzymają ocenę 0 punktów. Rozwiązania w innych formatach (np. `.ZIP`, `.PDF`, `.DOC`, `.PNG`, `.JPG`) z definicji nie będą sprawdzane i otrzymają ocenę 0 punktów, nawet jeśli będą poprawne.

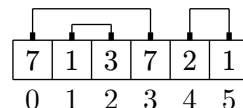
Szablon rozwiązania:	<code>egz2a.py</code>
Złożoność akceptowalna (1.0pkt):	$O(2^n \cdot \text{poly}(n))$
Złożoność wzorcowa (+3.0pkt):	$O(n^3)$
Gdzie $\text{poly}(n)$ to dowolny wielomian zmiennej n	

Pewien układ elektryczny ma $2n$ wejść ponumerowanych od 0 do $2n - 1$. Wejścia należy połączyć przewodami. Do każdego wejścia powinien dochodzić jeden przewód i każdy przewód łączy dokładnie dwa wejścia. Oznacza to, że należy użyć w sumie n przewodów. Zasada działania układu wymaga, żeby przewody nie krzyżowały się, czyli jeśli połączymy przewodami wejście i oraz wejście j (gdzie $i < j$), to żadne z wejść od $i + 1$ do $j - 1$ nie może być połączone z żadnym z wejść od 0 do $i - 1$ ani z żadnym z wejść od $j + 1$ do $2n - 1$. Dodatkowo dana jest tablica T , gdzie $T[i]$ to parametr mocy i -go wejścia. Kabel, który bezpiecznie łączy wejście i z wejściem j kosztuje $1 + |T[i] - T[j]|$.

Proszę zaimplementować funkcję `wired(T)`, która otrzymuje na wejściu listę T z parametrami mocy wejść, a zwraca minimalny koszt przewodów pozwalających na ich połączenie zgodnie z zasadami. Funkcja powinna być możliwie jak najszybsza.

Przykład 1. Dla wejścia:

$T = [7, 1, 3, 7, 2, 1]$

wywołanie `wired(T)` powinno zwrócić wartość 6: Łączymy wejścia 0 i 3 (koszt $1 + |7 - 7| = 1$), 1 i 2 (koszt $1 + |1 - 3| = 3$), oraz 4 i 5 (koszt $1 + |2 - 1| = 2$)

Szablon rozwiązania:	<code>egz2b.py</code>
Złożoność podstawowa (1.0pkt):	$O(m^2 \log(m))$
Złożoność lepsza (2.0pkt):	$O(m \log(m))$
Złożoność wzorcowa (4.0pkt):	$O(m)$

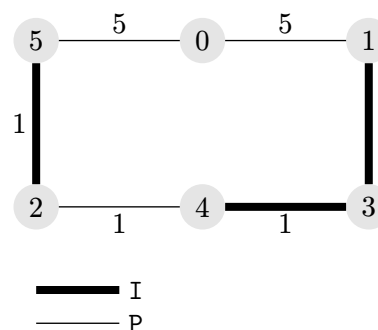
gdzie m to liczba linii kolejowych.

Bajtocja to bardzo bogaty kraj. Pracują w niej inżynierowie z całego świata. Niestety, rodzi to czasem problemy. Okazuje się na przykład, że część linii kolejowych w Bajtocji ma indyjski rozstaw szyn (1676 mm) a reszta ma rozstaw przyładowy (1067 mm). Główny Rozkładowy, inżynier Armin Mos, ma za zadanie zaplanować najkrótszą trasę ze stacji A do stacji B. Po drodze pociąg będzie potencjalnie musiał przejechać przez pewne inne stacje. Jeśli pociąg wjeżdża na stację i wyjeżdża z niej linią indyjską to przejazd zajmuje 5 jednostek czasu. Wjazd i wyjazd linią przyładową zajmuje 10 jednostek czasu. Jeśli natomiast na stacji trzeba zmienić rozstaw kół to przejazd zajmuje 20 jednostek czasu. Pomiędzy stacjami pociąg jedzie z prędkością jednego kilometra na jednostkę czasu. Odległości pomiędzy stacjami to dodatnie liczby naturalne nie większe niż 10 kilometrów. Ruszając ze stacji A pociąg ma dopasowany rozkład kół do pierwszej linii, którą się porusza.

Proszę zaimplementować funkcję `tory_amos(E, A, B)`, która otrzymuje na wejściu opis linii kolejowych E , numer stacji początkowej A oraz numer stacji końcowej B i zwraca najkrótszy możliwy czas przejazdu z A do B . Opis linii kolejowych to lista krotek postaci (x, y, d, typ) , gdzie x i y to numery stacji połączonych linią kolejową, $d \in \{1, \dots, 10\}$ to długość linii zaś typ to jej rozstaw. Jeśli $typ == 'I'$ to linia ma rozstaw indyjski. Jeśli $typ == 'P'$ to linia ma rozstaw przyładowy. Każda linia kolejowa jest dwukierunkowa (ma tor w kierunku $x \rightarrow y$ i tor w kierunku $y \rightarrow x$). Może się zdarzyć, że pewne stacje są połączone zarówno linią indyjską jak i linią przyładową. Stacje numerowane są od 0.

Przykład 1. Dla wejścia:

```
E = [(0, 1, 5, 'P'), (1, 3, 1, 'I'), (3, 4, 1, 'I'),
      (2, 4, 1, 'P'), (2, 5, 1, 'I'), (0, 5, 5, 'P')]
A = 5
B = 3
```


wywołanie `tory_amos(E, A, B)` powinno zwrócić wartość 41, co odpowiada:

- przejechaniu z 5 do 0 linią przyładową (5 jednostek czasu),
- przejechaniu stacji 0 linią przyładową (10 jednostek),
- przejechaniu z 0 do 1 linią przyładową (5 jednostek),
- zmienia rozstawu kół na stacji 1 (20 jednostek),
- przejechaniu z 1 do 3 linią indyjską (1 jednostka).

Algorytmy i Struktury Danych
Egzamin 3 (12 września 2024r.)

Format rozwiązań

Dla każdego zadania należy wysłać tylko jeden plik.

Plik można wysłać wielokrotnie, liczy się ostatnia wersja zapisana w systemie.

Rozwiązanie zadania musi się składać z krótkiego opisu algorytmu (wraz z uzasadnieniem poprawności) oraz jego implementacji. Zarówno opis algorytmu jak i implementacja powinny się znajdować w tym samym pliku Pythona (rozszerzenie `.py`). Opis powinien być na początku pliku w formie komentarza (w pierwszej linii w komentarzu powinno być imię i nazwisko studenta). Opis nie musi być długi—wystarczy kilka zdań, jasno opisujących ideę algorytmu. Implementacja musi być zgodna z szablonem kodu źródłowego dostarczonym wraz z zadaniem. Niedopuszczalne jest w szczególności:

1. zmienianie nazwy funkcji implementującej algorytm, listy jej argumentów, lub nazwy pliku z rozwiązaniem,
2. wypisywanie na ekranie jakichkolwiek napisów innych niż wypisywane przez dostarczony kod (ew. napisy dodane na potrzeby diagnozowania błędów należy usunąć przed wysłaniem zadania).

Dopuszczalne jest natomiast:

1. korzystanie z następujących elementarnych struktur danych: krotka, lista, kolejka `collections.deque`, kolejka priorytetowa (`queue.PriorityQueue`),
2. korzystanie z wbudowanych funkcji sortujących (można założyć, że mają złożoność $O(n \log n)$),
3. korzystanie z zaawansowanych struktur danych (np. słowników czy zbiorów),

Wszystkie inne algorytmy lub struktury danych wymagają implementacji przez studenta. Dopuszczalne jest oczywiście implementowanie dodatkowych funkcji pomocniczych w pliku z szablonem rozwiązania.

Zadania niezgodne z powyższymi ograniczeniami otrzymają ocenę 0 punktów. Rozwiązania w innych formatach (np. `.ZIP`, `.PDF`, `.DOC`, `.PNG`, `.JPG`) z definicji nie będą sprawdzane i otrzymają ocenę 0 punktów, nawet jeśli będą poprawne.

Szablon rozwiązania:	egz3a.py
Złożoność podstawowa (1.0pkt):	$O(V^3)$
Złożoność lepsza (2.0pkt):	$O(VE)$
Złożoność wzorcowa (4.0pkt):	$O(V + E)$

gdzie V to liczba drzew a E to liczba połączeń między drzewami.

Planeta Pandora jest porośnięta lasem deszczowym posiadającym rozległy system korzeni. System korzeniowy obejmujący cały las stanowi graf, którego wierzchołki reprezentują drzewa, mogące łączyć się systemami korzeniowymi z innymi drzewami, co jest reprezentowane przez krawędzie grafu. Aby zbadać system korzeni wybrano k drzew i wszczepiono im k różnych gatunków grzyba numerowanych od 0 do $k - 1$. W jednostce czasu grzyb rozrasta się z drzewa na wszystkie z którymi bezpośrednio łączy się korzeniami. Jeśli dwa lub więcej gatunków grzyba docierają do drzewa w tej samej jednostce czasu, „wygrywa” ten z najmniejszym indeksem. Proszę zaproponować i zaimplementować algorytm wyznaczający ile drzew docelowo zostanie opanowanych przez grzyb o numerze d .

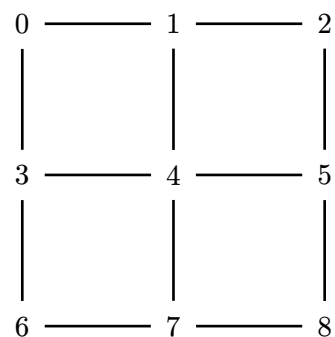
Algorytm należy zaimplementować jako funkcję `mykoryza(G, T, d)`, której argumentami są:

- graf G w postaci list sąsiadów opisujący system korzeni,
- tablica T zawierająca numery drzew, którym wszczepiono grzyby,
- d numer grzyba.

Funkcja powinna zwrócić liczbę drzew opanowanych przez grzyb numer d .

Przykład. Dla wejścia:

```
G = [[1,3], [0,2,4], [1,5],
      [0,4,6], [1,3,5,7], [2,4,8],
      [3,7], [4,6,8], [7,5]]
T = [8,2,6]
d = 1
```


wywołanie `mykoryza(G, T, d)` powinno zwrócić wartość 3.
Opanowane grzybem nr 1 będą drzewa: 0,1,2.

Szablon rozwiązania:	egz3b.py
Złożoność podstawowa (1.0pkt):	$O(n^2)$
Złożoność lepsza (2.0pkt):	$O(n \log(n))$
Złożoność wzorcowa (4.0pkt):	$O(n)$

gdzie n to liczba elementów tablicy.

Liczbą k -pechową (gdzie k jest liczbą naturalną) nazywamy dowolny element ciągu:

$$x_1 = k,$$

$$x_{i+1} = x_i + (x_i \% i) + 7,$$

gdzie $\%$ oznacza resztę z dzielenia. W eksperymencie prof. Bitowego powstała n -elementowa tablica T liczb ze zbioru $\{1, \dots, n\}$. Próbując zrozumieć wynik eksperymentu, prof. Bitowy poszukuje najdłuższego spójnego fragmentu tablicy T , który zawiera nie więcej niż dwie liczby k -pechowe. Proszę zaproponować i zaimplementować algorytm wyznaczający długość takiego fragmentu tablicy.

Algorytm należy zaimplementować jako funkcję `kunlucky(T, k)`, której argumentami są: tablica T liczb z eksperymentu profesora Bitowego oraz stała k w definicji liczby k -pechowej. Zaproponowany algorytm powinien być możliwie jak najszybszy. Proszę uzasadnić jego poprawność i oszacować złożoność czasową.

Przykład. Dla wejścia:

```

                #2                                     #18
T = [11, 10, 19, 19, 17, 16, 3, 9, 6, 14, 13, 8, 2, 13, 11, 12, 5, 5, 5]
k = 3

```

wywołanie `kunlucky(T, k)` powinno zwrócić wartość 17 odpowiadającą długości przedziału od indeksu 2 do indeksu 18 włącznie. Podkreśleniem zaznaczono liczby k -pechowe (dla $k = 3$). Indeksy nad tablicą wskazują granice szukanego fragmentu tablicy.